

ÎNCHEIERE
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 09.10.2024

Instanța alcătuită din:

PREȘEDINTE:

JUDECĂTOR:

JUDECĂTOR:

GREFIER:

S-a luat în examinare recursul formulat de recurenții – reclamanți împotriva sentinței civile nr. , pronunțată de în dosarul nr. , în contradictoriu cu intimații-pârâți având ca obiect – *litigiu privind funcționarii publici* și recursul incident formulat de recurenta-pârâtă împotriva aceleiași sentințe civile.

La apelul nominal făcut în ședință publică de către grefier, atât la prima cât și la a doua strigare, se constată lipsa părților.

Procedura de citare este îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință după care:

Se constată depuse la dosar, prin serviciul de registratură al instanței note de ședință din partea recurenților-reclamanți prin care arată că nu se impune sesizarea ICCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile de dezlegare a chestiunii de drept întrucât obiectul principal al cererii de chemare în judecată vizează elaborarea unei proceduri, ceea ce nu se circumscrie prevederilor art. 2 din OUG nr. 62/2024, iar pe de altă parte instanțele de judecată s-au pronunțat deja asupra chestiunii de drept ce face obiectul dosarului.

Instanța, constatând că în cuprinsul încheierii de ședință pronunțată în data de 25.09.2024 s-a consemnat doar respingerea excepției nulității recursului principal, formulat de recurenții reclamanți, în realitate fiind respinsă și excepția nulității recursului incident din oficiu îndreptă eroarea materială în sensul că s-a respins excepția nulității atât a recursului principal formulat de recurenții – reclamanți , cât și a recursului incident formulat de recurenta-pârâtă .

Instanța, din oficiu, în temeiul disp. art.519 Cod procedură civilă raportat la art.2 din OUG nr. 62/2024, văzând și poziția părților, ia în examinare oportunitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, privind problema de drept care reprezintă obiectul cauzei în sensul că, dacă poziția adoptată de autoritatea pârâtă este legală sau nu, respectiv, problematica suspendării judecății cauzei.

CURTEA

Având nevoie de timp pentru deliberare, în baza dispozițiilor art.396 alin.1 Cod procedură civilă,

DISPUNE

Amână pronunțarea asupra oportunității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și asupra suspendării cauzei la data de 17.10.2024.

Pronunțată azi, 09.10.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR,

GREFIER,

RED/TEHNORED:
14.10.2024/2.ex.

ÎNCHIEIERE
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 17.10.2024

Instanța alcătuită din:

PREȘEDINTE:

JUDECĂTOR:

JUDECĂTOR:

GREFIER:

Pe rol se află pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în recursurile formulate de recurenții – reclamânți , împotriva sentinței civile nr. , pronunțată de Tribunalul în dosarul nr. , în contradictoriu cu intimații-pârâți , precum și recursul incident formulat de recurenta pârâtă , având ca obiect – *litigiu privind funcționarii publici* împotriva aceleiași sentințe civile, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici.

Dată fără citarea părților.

Dezbaterile asupra sesizării au avut loc în ședința publică din data de 09.10.2024, fiind consemnate în încheierea de ședință din aceea dată, pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție fiind amânată pentru data de 17.10.2024.

CURTEA

După deliberare, analizând lucrările dosarului.

Instanța reține că potrivit art. 1 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024 "Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.", iar potrivit art. 2 alin. (1) din același act normativ: „Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

Potrivit art. 4 din aceeași ordonanță, dispozițiile sale se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie, astfel încât instanța apreciază că în concepția O.U.G. nr. 62/2024 condițiile de admisibilitate pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, sunt aceleași cu cele prevăzute de art. 519 C.pr.civ.

Analizând aceste condiții Curtea constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

- de lămurirea modului de interpretare/aplicare a sintagmelor „*poate reține*”, din cuprinsul dispozițiilor art. 1, alin. 1, din O.U.G. nr. 116/2017, privind unele măsuri bugetare și pentru modificarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, respectiv „*pot acorda*” din cuprinsul dispozițiilor art. 26 din Legea-cadru nr. 153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât autoritățile pârâte apreciază că aceste sintagme indică o facultate, respectiv o simplă posibilitate lăsată la aprecierea autorității angajatoare, iar reclamanții apreciază că aceste sintagme stipulează dreptul acestora și, respectiv, obligația corelativă a instituțiilor pârâte de a stabili și plăti premiile prevăzute la art. 2 din OUG nr. 116/2017.

- problema de drept enunțată este nouă deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție (Î.C.C.J.) nu a statuat printr-o altă hotărâre.

- problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Expunerea succintă a procesului:

Prin acțiunea formulată reclamanții au solicitat instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună:

1. obligarea Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală să propună Ministrului Finanțelor modalitatea de elaborare a procedurii de constituire și utilizare a veniturilor proprii provenite din activitatea prevăzută la art. 1 alin. (1) din OUG nr. 116/2017;

2. obligarea Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală la elaborarea procedurii de acordare a premiilor prevăzute la art. 2 alin. (1) din OUG nr. 116/2017 și emiterea ordinului corespunzător;

3. obligarea pârâtului Ministrul Finanțelor la elaborarea procedurii de constituire și utilizare a veniturilor proprii provenite din activitatea prevăzută la art. 1 alin. (1) din OUG nr. 116/2017 și emiterea ordinului corespunzător;

4. obligarea pârâtelor de rang 2, 4 și 5 la plata premiilor astfel stabilite și prevăzute la art. 2 coroborat cu art. 1 din OUG nr. 116/2017, începând cu luna ianuarie 2018 și până la data emiterii ordinelor menționate anterior la pct. 2 și 3, precum și în continuare, sume actualizate cu indicii de inflație până la data plății efective;

5. obligarea pârâtelor de rang 2, 4 și 5 să plătească reclamanților dobânda legală penalizatoare aferentă drepturilor salariale menționate anterior, începând cu datele indicate și până la data achitării efective a sumelor;

6. obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea pe fond a acțiunii, reclamanții au arătat în esență că dispozițiile legale ante-menționate stipulează dreptul acestora și, respectiv, obligația corelativă a instituțiilor pârâte de a stabili și plăti premiile prevăzute la art. 2 din OUG nr. 116/2017.

În drept, s-au invocat prevederile art. 1, art. 2, art. 4 din OUG nr. 116/2017, precum și prevederile legale ale art. 26 din Legea-cadru nr. 153/2017 mai sus menționate.

Pârâții au formulat întâmpinare solicitând pe fond respingerea acțiunii ca neîntemeiată și susținând în esență că prin dispozițiile legale evocate, ordonatorii de credite pot acorda lunar premii de excelență, dar nu pot fi obligați la aceasta. În plus, prin acte legislative de același rang, legiuitorul a prevăzut dispoziții pentru neacordarea drepturilor salariale constând în premiile anuale, prin raportare la situația economico-financiară a țării pentru perioada 2019-2022.

Prin Sentința Civilă nr. . pronunțată în dosarul nr. . Tribunalul a respins acțiunea reclamanților ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut în esență că în prezenta cauză, nu se poate reține încălcarea unei obligații, astfel cum au apreciat reclamanții, cât timp sintagma „*poate*

reține”, ca venituri proprii, o cotă de 15 %, prevăzută de art. 1, alin. 1, din O.U.G. nr. 116/2017 presupune o facultate, nefiind vorba de o prevedere imperativă care să impună ANAF reținerea, în orice condiții, a acestui procent din veniturile proprii, iar dispoziții legale potrivit cărora ordonatorii de credite *pot acorda* lunar premii de excelență, prevăzute în cuprinsul dispozițiilor art. 26 din Legea-cadru nr. 153/2017, trebuie interpretate ca fiind o simplă posibilitate a acestora, dacă apreciază necesar, și nu pot fi obligați la aceasta. Ca atare, prima instanță a reținut că reclamantii și intervenienții nu au niciun drept să ceară în justiție obligarea părților la declanșarea procedurilor de acordare a premiilor și acordarea acestora, din moment ce autoritățile publice nu au această obligație și din moment ce reclamantii, respectiv intervenienții nici nu fac dovada că ar fi fost înscrși în vreo listă anume pentru a fi premiați. A mai reținut prima instanță și că, prin acte legislative de același rang, legiuitorul a prevăzut dispoziții pentru neacordarea drepturilor salariale constând în premii anuale, prin raportare la situația economico-finanțiară a țării pentru perioada 2019-2022.

Împotriva acestei hotărâri au declarat recurs recurenții – reclamantii, fiind formulat și un recurs incident de recurență pârâtă, solicitându-se în esență prin recursurile principale admiterea acestora, casarea hotărârii atacate și, rejudecând, admiterea cererii, susținându-se în esență că dispozițiile legale invocate stipulează dreptul recurenților reclamantii și, respectiv, obligația corelativă a instituțiilor pârâte de a stabili și plăti premiile prevăzute la art. 2 din O.U.G. nr. 116/2017, iar prin recursul incident casarea în parte a sentinței recurate și în rejudecare respingerea acțiunii ca îndreptată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.

Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Prin notele de ședință înregistrate la data de , recurentul reclamant a învederat că, nu se impune sesizarea ICCJ având în vedere faptul că, pe de o parte, obiectul principal al cererii de chemare în judecată vizează elaborarea unei proceduri, iar, pe de altă parte, faptul că instanțele de judecată s-au pronunțat deja asupra chestiunii de drept ce face obiectul prezentului dosar.

Celelalte părți nu a formulat un punct de vedere.

Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

Normele de drept supuse dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt reprezentate de dispozițiile art. 1 alin. 1 din O.U.G. nr. 116/2017, privind unele măsuri bugetare și pentru modificarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, potrivit căroră: *„Începând cu anul 2018 Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin înființarea unei activități finanțate integral din venituri proprii, poate reține, ca venituri proprii, o cotă de 15% din sumele stabilite prin acte administrativ-fiscale, procese-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor și hotărâri judecătorești pronunțate în materie penală, care au la bază sesizări ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală, rămase definitive în sistemul căilor de atac.”* precum și de dispozițiile art. 26 alin. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice potrivit căroră: *„Ordonatorii de credite pot acorda lunar premii de excelență pentru personalul care a participat direct la obținerea unor rezultate deosebite în activitatea instituțiilor sau autorităților publice, în limita a 5% din cheltuielile cu salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad salariile gradului profesional deținut, gradațiile și soldele de comandă salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare și indemnizațiile lunare aferente personalului prevăzut în statutul de funcții, sub condiția încadrării în fondurile aprobate prin buget”*, mai exact dacă sintagmele *„poate reține”*, din cuprinsul dispozițiilor art. 1, alin. 1, din O.U.G. nr. 116/2017, privind unele măsuri bugetare și pentru modificarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, respectiv *„pot acorda”* din cuprinsul dispozițiilor art. 26 din Legea-cadru nr. 153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, trebuie apreciate că indică o facultate, respectiv o simplă posibilitate lăsată la aprecierea autorității angajatoare, sau stipulează un drept

și, respectiv, obligația corelativă a instituțiilor abilitate de a stabili și plăti premiile prevăzute la art. 2 din OUG nr. 116/2017.

Prezentarea jurisprudenței proprii instanței:

Jurisprudența Curții de Apel _____ a fost unitară în sensul respingerii acțiunilor întemeiate pe dispozițiile legale invocate apreciindu-se în esență din interpretarea textelor de lege mai sus redate, că aceste prevederi privind reținerea ca venituri proprii respectiv acordarea de premii angajaților, au un caracter facultativ și nicidecum imperativ precum și că posibilitatea acordării premiilor către angajați, în perioada vizată 2019 -2022, a fost interzisă prin mai multe acte normative succesive.

Cât privește jurisprudența națională, Curtea a identificat soluții asemănătoare celor pronunțate de Curtea de Apel _____, dar și o soluție în sensul admiterii parțiale a acțiunii reclamanților pronunțată de Tribunalul _____ prin Sentința civilă nr. _____ rămasă definitivă prin Decizia nr. _____ a Curții de Apel _____, problema în discuție fiind relativ nouă.

Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

Curtea apreciază din analiza și interpretarea dispozițiilor art. 1, alin. 1 din O.U.G. nr. 116/2017, privind unele măsuri bugetare și pentru modificarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și cele ale art. 26 alin. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, că aceste prevederi privind reținerea ca venituri proprii, respectiv acordarea de premii angajaților, au un caracter facultativ și nicidecum imperativ, aspect ce rezultă din modul de redactare al actelor normative, fiind utilizate sintagme precum „*poate reține*”, „*pot acorda*”, care în mod evident indică o facultate, respectiv o simplă posibilitate lăsată la aprecierea autorității angajatoare, spre deosebire de normele imperative, în cazul cărora sunt folosite sintagme precum „*va reține*”, „*va acorda*”, „*va atribui*”, „*se va plăti*”, etc..

Apreciind că prezentul litigiu face parte din categoria proceselor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice și este necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu chestiunea de drept evidențiată de a cărei lămurire depinde soluționarea cauzei pe fond, întrucât asupra acesteia instanța supremă nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, Curtea va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție cu următoare întrebare:

Dacă sintagmele „*poate reține*”, din cuprinsul dispozițiilor art. 1, alin. 1, din O.U.G. nr. 116/2017, privind unele măsuri bugetare și pentru modificarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, respectiv „*pot acorda*” din cuprinsul dispozițiilor art. 26 din Legea-cadru nr. 153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, se interpretează în sensul că indică o facultate, respectiv o simplă posibilitate lăsată la aprecierea autorității angajatoare, sau stipulează dreptul celor vizați de respectivele articole și, respectiv, obligația corelativă a instituțiilor abilitate de a stabili și plăti premiile prevăzute la art. 2 din OUG nr. 116/2017.

Drept urmare, văzând că potrivit art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 este obligatorie sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dosarele având ca obiect drepturi salariale ale personalului bugetar.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă sintagmele „*poate reține*”, din cuprinsul dispozițiilor art. 1, alin. 1, din O.U.G. nr. 116/2017, privind unele măsuri bugetare și pentru modificarea Legii nr. 263/2010

privind sistemul unitar de pensii publice, respectiv „*pot acorda*” din cuprinsul dispozițiilor art. 26 din Legea-cadru nr. 153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, se interpretează în sensul că indică o facultate, respectiv o simplă posibilitate lăsată la aprecierea autorității angajatoare, sau stipulează dreptul celor vizați de respectivele articole și, respectiv, obligația corelativă a instituțiilor abilitate de a stabili și plăti premiile prevăzute la art. 2 din OUG nr. 116/2017.

Suspendă judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept care face obiectul prezentei sesizări.

Fără cale atac.

Pronunțată astăzi, 17.10.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR,

GREFIER,

RED: 17.10.2024

TEINORED: 17.10.2024

13.ex./emis 11 com.-adr./

NOTĂ: Următorul termen de verificare a subzistenței cauzei de suspendare: 17.01.2025

